

[Albrechtsen]

indgå i den undersøgelse, forsvarskommandoen nu – hvilket glæder mig – har bebudet.

Statsministeren (Poul Schlüter):

I anledning af hr. Albrechtsens spørgsmål om, hvorvidt det lader sig gøre at få udleveret auditørrapporterne, vil jeg foreslå, at spørgsmål af denne art bliver stillet til forsvarsministeren gennem forsvarsudvalget.

For så vidt angår hr. Albrechtsens bemærkninger om auditørkorpset må man være opmærksom på, at generalauditøren og auditørerne er selvstændige tjenestemænd, der ikke er indordnet i den militære rangfølge. Det vil sige, at de pågældende ikke er underlagt militære kommandomyndigheder, men er underordnet forsvarsministeren direkte og står under forsvarsministerens tilsyn med hensyn til udførelsen af deres hverv. Det mener jeg er et fortræffeligt og fuldt betryggende system.

Jeg kan også oplyse, at den videregående undersøgelse, jeg før omtalte, og som iværksættes ved forsvarschefens foranstaltning, vil blive foretaget med bistand af forsvarskommandoauditøren.

Albrechtsen (VS):

Jeg skal ikke forlænge dette meget, men blot spørge, om denne sag ikke konkret kan give statsministeren anledning til nogen betænkelighed med hensyn til forsvarsministerens varetagelse af netop dette tilsyn. Som det fremgår af den militære retsplejelov, og som statsministeren også nævnte det, har forsvarsministeren det direkte tilsyn med auditørkorpsets udøvelse af sine opgaver, og jeg vil derfor spørge, om det ikke kan give anledning til nogen betænkelighed, at dette tilsyn åbenbart ikke har været tilstrækkeligt til at hindre, at der fremkom en misinformation i folketingets spørgetid forleden, og til at hindre, at der opstod den slendrian, der har været i forbindelse med disse ulykker.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Nej, det har jeg bestemt ingen betænkelighed ved, og hr. Albrechtsen har jo heller ikke på trods af sine adskillige indlæg nu på nogen som helst måde dokumenteret noget som helst, som kunne give mig anledning til at have en sådan betænkelighed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 708

3) Til statsministeren af:

Thoft (SF):

»Hvorledes agter den danske regering at undersøge realiteterne bag den sovjetiske stats- og partileder Tjernenkos henvendelse til den nordiske kampagne »Traktat nu« for en traktatfæstet atomvåbenfri zone i Norden?«

Skriftlig begrundelse

Den nordiske kampagne for en traktatfæstet atomvåbenfri zone i Norden, »Traktat nu«, har henvendt sig til bl.a. den sovjetiske statschef og forespurgt om, hvilke skridt Sovjetunionen agter at bidrage med, for at en traktatfæstet atomvåbenfri zone i Norden kan blive en realitet. I sit svar af 11/2 85 til »Traktat nu« skrev den sovjetiske parti- og statsleder Tjernenko bl.a.:

»De er interesseret i at vide, hvordan vort land kan øve en positiv indflydelse, når det gælder oprettelsen af en sådan zone i Norden. Til dette vil jeg svare følgende: Sovjetunionen har flere gange erklæret, at den aldrig vil bruge kernevåben mod de stater, som afstår fra produktion og anskaffelse af kernevåben, og som ikke har sådanne våben på deres territorium. Vi er rede til at forpligte os til ikke at anvende kernevåben mod nordiske lande, som bliver medlemmer af en atomvåbenfri zone, dvs. som afstår fra produktion, anskaffelse og udstationering af kernevåben på deres territorium. Denne garanti vil kunne nedfældes i enten en flersidig aftale med sovjetisk deltagelse eller i tosidede med hvert enkelt land i zonen.

Jeg vil benytte anledningen til at bekræfte, at Sovjetunionen er villig til at stille sig som garant for en atomvåbenfri zone i Norden og til at behandle spørgsmålet om en del, herunder væsentlige, foranstaltninger vedrørende den del af Sovjetunionens eget territorium, der støder op til zonen, noget, som vil bidrage til at styrke dens atomvåbenfri status. Vi vil bl.a. være villige til at drøfte spørgsmålet om at give Østersøen atomvåbenfri status.

Vi gør ingen af disse skridt betingede af en positiv holdning til en atomvåbenfri zone fra de vestlige stormagters side, selv om be-